

Gastschrijvers

Op Hystoblog worden ook artikelen geplaatst die door anderen zijn geschreven.

Heeft u / heb jij een mooi verhaal op papier gezet of gepubliceerd en kan dat ook geplaatst worden, neem dan [contact](#) met ons op.

update januari 2023

Jack Boersma uit De Triemen kwam in 1996 over van [Tresoar](#) naar het [Streekarchivariaat Noordoost Friesland](#), toen nog gevestigd boven de brandweerkazerne aan de Rondweg in Dokkum. Hij was archivaris oud archief Gemeente Dokkum, Oost-Dongeradeel, West-Dongeradeel, Ameland en Schiermonnikoog,

Tot zijn pensioen in 2020 groeide Jack uit tot het gezicht van het streekarchief. Hij moet in die jaren vele honderden, mogelijke enkele duizenden geholpen hebben of van hebben advies voorzien bij het verrichten van historisch en genealogisch onderzoek. Daar zaten de vaste 'klanten' tussen, voor een deel georganiseerd in de historische [vereniging De Sneuper](#), maar ook vele particuliere onderzoekers en de toerist, die een vakantie in Friesland combineerde met een bezoek aan het archief van het gebied waaruit zijn of haar voorouders afkomstig waren. Die hulp verrichtte Jack op zijn geheel eigen karakteristieke en vaak humoristische wijze.

Jack Boersma was ook de man die met de traditionele rondleidingen aan het begin van het schooljaar de leerlingen van de eerste klassen van het Dockinga college, een inleiding gaf op archiefonderzoek door te vertellen welke schatten er zoal verborgen liggen achter de brandwerende deuren van de archiefbewaarplaats.

Bron: [nieuwsblad Noordoost Friesland](#)

Van zijn hand verscheen:

["Kippenoorlog in de Dôlle"](#)

Jouke Dantuma werd in 2016 benoemd als Lid in de orde van Oranje Nassau. Hij ontving de onderscheiding voor zijn bijzondere verdiensten voor de maatschappij.

Naast actief te zijn bij voetbalvereniging VIOD in Driesum, damclub 'De Skouwer' te Driesum en de kaatsvereniging 'Lyts Begjin' was hij ook voorzitter van de begrafenisvereniging 'de laatste eer'.

Van 1996-2000 was Jouke raadslid van de gemeente Dantumadeel en van 2002-2006 was hij werkzaam als wethouder van de gemeente.

Verder is decorandus intensief betrokken bij de organisatie van herdenkingsbijeenkomsten voor geallieerde vliegeniers die tussen 1940-1945 in de omgeving van Driesum zijn omgekomen en bij de oprichting van een herdenkingsmonument.

Daarnaast heeft de amateur-historicus een aantal boeken geschreven, zoals in 1995 een jubileumboek voor de toen vijftigjarige damvereniging 'De Skouwer' en eveneens vijftigjarige kaatsvereniging 'Lyts Begjin', in 2008, ter ere van het 100 jarig bestaan van de begrafenisvereniging 'de laatste eer' het jubileumboek 'It lêste himd hat gjin bûsen. In 2015 schreef hij ter ere van het 50-jarig bestaan van voetbalvereniging VIOD het jubileumboek '50 tinten blauw, VIOD 50 jaar'.

bron: [Provinciale Friese Dambond](#)

Van zijn hand verscheen:

[Beppe Klaaske Niewijk](#)

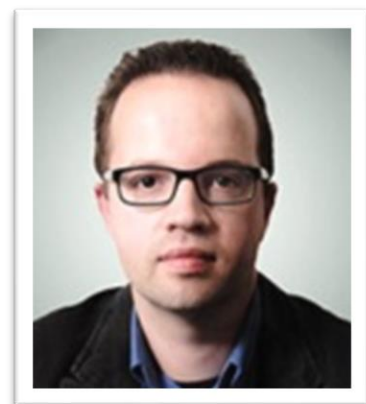
[Jantje Jozefs Zwarts: It sil dyn wiif mar wêze!](#)

Erik Dijkstra is van jongs af aan gefascineerd door alles wat met geschiedenis te maken heeft. Je kunt wel zeggen dat dat er bij hem met de paplepel in is gegoten door de prachtige verhalen die zijn vader vertelde over de *'goeie ouwe tijd'*. Zijn interesse begon bij z'n eigen familiegeschiedenis waarvan de wortels liggen in Noordoost Friesland. Dat heeft zich uitgebreid naar de Tweede Wereldoorlog door het oorlogsdagboek van zijn 'pake' Eelke Dijkstra. Lees meer op www.ferline.nl.

Van zijn hand verscheen:

[gerooid boom bij Landlust](#)

Henk F. Hansma, “*onze eigen dorpshistoricus*”. Zo werd hij door de redactie van de dorpskrant “*Doarpsrounte de Hemrik*” genoemd: Henk neem mee terug in de tijd en laat kennis maken met de tijd van toen. Vaak geschreven in de Friese taal.

Daarbij vindt hij een droge opsomming van feiten niet interessant. Voor zichzelf niet en voor de lezer niet. Zonder de waarheid geweld aan te doen, gaat geschiedenis pas leven met een vleugje ‘soe kinne’, aldus de dorpshistoricus.

In zijn boek ‘*Hemericke*’ kleurt hij het verleden van Hemrik en omgeving met 76 anekdotische verhalen in.

Bronnen:

- Webeditie [Doarpsrounte De Hemrik \[januari 2016\]](#)
- [SA!](#)

Van zijn hand verscheen:

[Zonder NV Holpatex geen Kollum Chemie](#)

Tjerk Karsijns woont in Roden. “*Een bezoek aan Tjerk Karsijns uit Roden is een veredelde geschiedenisles. Al van jongs af aan houdt hij zich bezig met de regionale geschiedenis en hij weet hier in geuren en kleuren over te vertellen. In 1946 werd Tjerk geboren in Roden. Hij bracht er zijn hele jeugd door. ‘Mijn ouders woonden in de Heerestraat, waar nu Rima zit’, zegt hij. ‘Van jongs af aan ben ik altijd geïnteresseerd geweest in de geschiedenis van Roden en omstreken. Alles wat mijn opa en oma over vroeger zeiden, sloeg ik al op. Altijd mijn oren open gehouden.’*”

Tjerk documenteerde alles. Dat deed hij al in zijn werkzame leven (Tjerk werkte onder andere voor de Rotterdamse Bank, een bouwbedrijf en Cordis), maar pas na zijn pensionering ging hij al zijn informatie uitwerken. Samen met Wim Fonk schrijft hij drie boeken, waaronder eentje over de historie van de Rodense brandweer. Hij merkte echter dat de belangstelling voor de plaatselijke geschiedenis tegenviel. ‘Ik heb zo ontzettend veel verhalen. Echt uitgebreid ook. Maar waar moet ik er mee heen? Ik heb geen idee.’” [bron [Dekrantnieuws.nl](#)]

Van zijn hand verscheen:

[“Johannes van der Wiel”](#)

Renze Petersohn, werkzaam aan het Friesland Collega, is beheerder van de website [familiestamboom](#)

Daarop worden niet alleen familiestambomen uitgewerkt, maar schrijft en verzamelt Renze meerdere artikelen.

Van zijn hand verscheen:

[Binne \(Benny\) van der Meer naar Amerika](#)

Harm Pierik woont in Ermelo.

In 2018 kwamen Harm Pierik en ik met elkaar in contact vanwege Gerrit Merkus, die op 13 januari 1912 in Westergeest was geboren. Gerrit ging bijna bij het verlaten van de openbare lagere school in Westergeest nog naar de christelijke school in Triemen. Dat riep de vraag op wat de reden van deze overstap zou kunnen zijn geweest. Naar aanleiding van dat contact plaatste ik de post [Op de valreep](#).

Van zijn hand verscheen:

[Gerrit Merkus](#)

Reinder Postma [1956 – 2021] werd, samen met zijn vrouw, op zaterdag 31 maart 2018 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Reinder deed historisch onderzoek naar o.a. onopgeloste gebeurtenissen en individuele levensgeschiedenissen tijdens de Tweede Wereldoorlog, met name in de regio Noordoost Fryslân. Hij schreef onder andere de serie boeken *'De oorlog een gezicht gegeven ...'*.

Reinder leverde een bijdrage aan het onderzoek naar de [lucht oorlog boven Friesland van de Stichting Missing Airmen Memorial Foundation \(SMAMF\)](#) en ondersteunde bij de totstandkoming van een monument voor de herdenking van de daarbij gesneuvelde militairen van de Royal Air Force.

Hij ondersteunde mensen bij het nazoeken van hun familiegeschiedenis, met name met betrekking tot de opvang van Joodse onderduikers. En Reinder ondersteunde bij het aanvragen van de Israëliische onderscheiding ['Chassid Umot ha-Olam'](#) van het [Yad Vashem](#) in Jeruzalem.

Van 1991 tot 2002 was hij vrijwilliger bij de [Historische Vereniging Noordoost-Friesland](#) en redactielid van het verenigingsblad 'De Sneuper'.

Van 1993-2011 was hij secretaris van het heraldische college van de [Fryske Rie foar Heraldyk](#) van de [Fryske Akademy](#) te Leeuwarden.

bron: [RTV NOF](#)

Van zijn hand verscheen:

["Zes jonge mannen komen om"](#)

Jasper (Joop) Schotanus (1932 – 2011).

Joop Schotanus maakte op 17-jarige leeftijd de keuze voor het christelijk geloof tijdens een conferentie van Het Zoeklicht. Hij volgde de kweekschool en in 1955 een opleiding aan het Institut Biblique Européen in Frankrijk. Daarna trouwde hij in 1956 met Mieke. Samen kregen zij zes kinderen.

Na hun bruiloft werd het echtpaar aangenomen door de Africa Inland Mission om in Belgisch-Congo onderwijs te gaan geven. Voordat ze werden uitgezonden volgde Schotanus een koloniale cursus in Brussel.

Schotanus arriveerde in 1959 in Belgisch-Congo, maar moest een jaar later weer vertrekken toen Congo de onafhankelijkheid uitriep. Op dat moment waren blanken hun leven niet zeker. Via Oeganda kwam de familie terecht in Kenia. Na een half jaar keerden zij terug naar Congo. In 1962 hadden ze een jaar verlof in Nederland, waarna de familie nog twee jaar in Kenia verbleef. Daar bleven zij nog zes jaar wonen nadat zij terugkeerden naar Nederland.

Na zijn terugkeer in Nederland ging Schotanus Franse les geven in het middelbaar onderwijs. Ook was hij enige jaren directeur van Het Zoeklicht en jaren verbonden als redacteur aan het gelijknamige blad. In 1982 hielp hij de Nederlandse tak van African Inland Mission oprichten. Daarvan was Schotanus tot 2006 de voorzitter. Vanuit die hoedanigheid was hij medeoprichter van de Evangelische Zendingsalliantie en hulporganisatie TEAR fund.

De verhalen die hij schreef over zijn tijd in Westergeest worden bewaard in het [Foestrumer Archief](#).

Schotanus werd in 2006 benoemd tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau. In 2010 constateerden artsen bij hem een ernstige vorm van kanker. Een jaar later overleed hij.

Bron: [wikipedia](#)

Van zijn hand verscheen:

[“Een markante figuur” ↗](#)
